

ligesom man har tilstræbt at opnaa Overensstemmelse med fremmed Ret, hvor dette har kunnet ske uden at gøre Brud paa de her i Landet anerkendte formueretlige Grundsætninger. Kommissionen har under Udarbejdelsen af Forslaget indhentet Erklæringer fra vore største Handels- og Erhvervsorganisationer, hvis Ønsker den saa vidt muligt har imødekommet. Forslaget er næsten helt overensstemmende med de tilsvarende svenske og norske Udkast, der i begge disse Lande er ophøjede til Lov. Altsaa det Lovforslag, jeg her har den Ære at fremsætte for det høje Ting, er allerede Lov saavel i Norge som i Sverige, og disse Love er traadte i Kraft. Kun paa et enkelt Punkt foreligger der en Uoverensstemmelse af nogen Betydning, nemlig i Forslagets § 88 med Hensyn til Reglerne om handelsrejsendes Legitimation til at afslutte Salg og modtage Betaling for solgte Varer. Medens Hovedregelen efter det danske og svenske Udkast i Overensstemmelse med sædvanlig Praksis er den, at den handelsrejsende ikke uden Handelshusets Bemyndigelse kan afslutte bindende Aftaler for dette, har det norske Udkast i Tilslutning til en i Norge herskende Praksis en Regel om, at de saakaldte faste handelsrejsende kan afslutte bindende Salg for Handelshuset uden at være særlig bemyndigede dertil. Det følger af selve Betegnelserne: Handelsagentur og handelsrejsende, at Bestemmelserne herom kun angaar Handelsforhold. Anderledes stiller det sig med Hensyn til Kommission, idet dette Forhold har en ikke ringe Anvendelse ogsaa udenfor Handelsforhold. Under Udarbejdelsen af Udkastet har det været under Overvejelse at give Regler alene for Handelskommission, saaledes at Loven i sin Helhed blev en Handelslov. Imidlertid ansaa man det ikke for forsvarligt at forbigaa anden Kommission — det er i Bemærkningerne betegnet som civil Kommission —, og man valgte da at gaa samme Vej som Købeloven med Hensyn til Køb og Salg, nemlig at forme Flertallet af Udkastets Bestemmelser som Fællesregler for civil Kommission og Handelskommission og kun paa de Punkter, hvor en særlig Bestemmelse for Handelskommission skønnedes nødvendig, at medtage Regler herom. Kommissionær er den, som har paataget sig det Hverv at købe eller sælge Varer, Værdipapirer eller andet Løse for en andens Regning, men i eget Navn. Forslaget omfatter altsaa ikke Handel med fast Ejendom, idet man ellers vilde faa alt for uensartede Forhold med ind under samme Lov. Forslaget kræver ikke, at

Kommissionen skal være paataget mod Vederlag; navnlig i den civile Kommission er det ikke usædvanligt, at saadant ikke er betinget.

I 2det Afsnit findes Bestemmelser om Kommissionærens Pligter. Herefter skal Kommissionæren først og fremmest udføre det paatagne Hverv i Overensstemmelse med Kommittentens Interesser, han skal give Kommittenten Underretning om Hvervets Udførelse — det er § 7 —, holde Godset adskilt fra andet Gods — § 10, 1ste Stykke —, for saa vidt han er Handelskommissionær, holde det brandforsikret — § 10, 2det Stykke. Fremdeles skal han godskrive Kommittenten alt, hvad han opnaar gennem Aftale med Trediemand. Det bliver altsaa hermed slaaet fast, at det er forbudt at skære Kursen. Derimod er Handelskommissionæren i Almindelighed ikke forpligtet til at meddele Kommittenten Navnet paa den, med hvem han har afsluttet Retshandelen. Dette skyldes en ret udbredt Coutume i Handelsforhold, som er begrundet paa en ikke uberettiget Interesse hos Kommissionæren i at holde sin Kundekreds skjult for andre.

I 3die Afsnit gives Regler om Kommissionærens Rettigheder. Med Hensyn til Handelskommissionæren er det her — i § 27 — bestemt, at han ogsaa uden særlig Aftale har Krav paa Provision; men denne hans Ret er, i Overensstemmelse med en i de senere Aar uddannet Praksis, betinget af, at Trediemands Forpligtelse opfyldes. Afsnittet indeholder dernæst blandt andet udførlige Bestemmelser om den Kommissionæren tillagte vidtstrakte Panteret i Kommissionsgodset.

I 4de Afsnit findes en Række Bestemmelser af nogen Aktualitet om Kommissionærens Ret til Selvindtræde. Medens det tidligere vistnok var den almindelige Anskuelse herhjemme, at Kommissionæren havde Ret til at indtræde som Køber eller Sælger af det Gods, Kommissionæren i hvert angik, er der i de senere Aar paa dette Punkt foregaaet en Strømkæntning, der ogsaa har fundet Udtryk i de forskellige Handels- og Erhvervsorganisationers Erklæringer. Kun Vekselmæglernes og Vekselerernes Kursnoteringsudvalg har udtalt sig for Ret til Selvindtræde for Kommissionæren i Penge-Effekthandler. I Tilslutning til den omtalte ændrede Anskuelse fastsætter Forslagets § 40, at Kommissionæren kun, naar Aftale, Handelsbrug eller anden Sædvane giver ham Ret dertil, kan udføre Hvervet ved at indtræde som Køber eller Sælger for egen Regning.